

Решение на Съда (пети състав) от 6 октомври 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif de Limoges, Франция) — Philippe Bonnarde/Agence de Services et de Paiement

(Дело C-443/10) ⁽¹⁾

(Свободно движение на стоки — Количествени ограничения — Мерки с равностоен ефект — Внос от пребиващо в държава членка лице на превозно средство, което вече е било регистрирано в друга държава членка — Екологичен бонус — Условия — Свидетелство за регистрация на демонстрационно превозно средство)

(2011/C 347/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Limoges

Страни в главното производство

Ищец: Philippe Bonnarde

Ответник: Agence de Services et de Paiement

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal administratif de Limoges — Тълкуване на Директива 1999/37/ЕО на Съвета от 29 април 1999 година относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ L 138, стр. 57; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 7, стр. 74), изменена с Директива 2003/127/ЕО на Комисията от 23 декември 2003 година (ОВ L 10, 2004 г., стр. 29 Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 189) — Внос от пребиващо във Франция лице на превозно средство, което вече е било регистрирано в друга държава членка — Национална правна уредба, която поставя предоставянето на екологична премия в зависимост от представянето на удостоверение за демонстрационно превозно средство — Количествени ограничения — Мерки с равностоен ефект

Диспозитив

Членове 34 и 36 ДФЕС не допускат правна уредба на държава членка, която за отпускане на помощта, наречена „bonus écologique — Grenelle de l'environnement“, при регистрацията в тази държава членка на внесени демонстрационни моторни превозни средства изисква в първото свидетелство за регистрация на подобни превозни средства да има отметка „демонстрационно превозно средство“.

⁽¹⁾ ОВ С 317, 20.11.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 6 октомври 2011 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht, Германия) — Rico Graf, Rudolf Engel/Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt

(Дело C-506/10) ⁽¹⁾

(Споразумение между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора — Равно третиране — Самостоятелно заети погранични работници — Договор за земеделска аренда — Аграрна структура — Правна уредба на държава членка, която допуска възражение срещу сключването на договор за аренда, ако продукцията, произведена на националната територия от швейцарски погранични земеделски производители, е предназначена за износ, без да бъде облитявана, за Швейцария)

(2011/C 347/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Rico Graf, Rudolf Engel

Ответник: Landratsamt Waldshut — Landwirtschaftsamt

Предмет

Преюдициално запитване — Amtsgericht Waldshut-Tiengen — Landwirtschaftsgericht — Тълкуване на Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 година (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 74, стр. 97 и поправки в ОВ L 353, 31.12.2009 г., стр. 71 и ОВ L 19, 23.1.2010 г., стр. 11) — Възражение на компетентния орган на съответната държава членка срещу продължаване изпълнението на договор за аренда на земеделска земя, намираща се в тази държава членка, по който страна е швейцарски земеделски производител, чието земеделско стопанство е установено в Швейцария — Национална правна уредба, позволяваща подобно възражение поради нарушаване на конкуренцията, тъй като селскостопанска продукция, произвеждана на съответните земеделските земи, е предназначена за износ извън вътрешния пазар на Общността

Диспозитив

Принципът на равно третиране, установен в член 15, параграф 1 от приложение I към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г., не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда възможност за компетентния орган да направи възражение срещу договор за

аренда на земеделска земя, която се намира в определен район от територията на същата тази държава, сключен между гражданин на последната и гражданин от пограничния район от другата договаряща страна, с мотива че отдадената под аренда земеделска земя се използва за произвеждането на селскостопанска продукция, напускаща вътрешния пазар на Съюза, без да бъде облитявана, като по този начин се нарушава конкуренцията, ако тази правна уредба засяга със своето прилагане определено по-голям брой граждани на другата договаряща страна, отколкото граждани на държавата членка, на територията на която се прилага тази правна уредба. Запитващата юрисдикция трябва да провери дали това обстоятелство е налице.

(¹) ОВ С 30, 29.1.2011 г.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 11 юли 2011 г. — Mostafa Abed El Karem El Kott и др./Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Върховен комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации

(Дело C-364/11)

(2011/C 347/10)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Kamel Ismail Hazem

Ответници: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, Върховен комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации

Преюдициални въпроси

За целите на член 12, параграф 1, буква а) от Директива 2004/83 (¹)

1. възможността за възползване от режима на директивата предполага ли признаване на статута на бежанец или на която и да е от двете форми на защита, включени в приложното поле на директивата (статут на бежанец и признаване на субсидиарна закрила) в зависимост от избора на държавата членка, или не предполага автоматично никоя от тези форми, а означава единствено принадлежност към приложното поле на директивата спрямо лицата?

2. прекратяването на закрилата или на помощта на организацията предполага ли наличие на някое от следните обстоятелства: пребиваване на лицето, което има право на подобна закрила или помощ, извън зоната на действие на организацията, прекратяване на дейността на организацията, невъзможност организацията вече да предоставя на съответното лице закрилата или помощта или евентуално независеща от волята на това лице пречка в следствие от легитимна и обективна причина, поради която то не може да получи закрилата или помощта?

(¹) Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 1 август 2011 г. — Gábor Csonka и др./Република Унгария

(Дело C-409/11)

(2011/C 347/11)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Лицци: Gábor Csonka, Tibor Isztli, Dávid Juhász, János Kiss, Csaba Szontágh

Ответник: Република Унгария

Преюдициални въпроси

1. Транспонирала ли е унгарската държава, към момента на настъпване на причинените от ищите вреди, Директива 72/166/ЕИО (¹), по-конкретно от гледна точка на задълженията по член 3 от посочената директива? Следва ли, ако това е така, да се приеме, че същата има непосредствено действие по отношение на ищите?

2. Може ли съгласно действащата общностна правна уредба частноправен субект, чийто права са нарушени поради това, че държавата не е транспонирала Директива 72/166/ЕИО, да изисква от тази държава изпълнение на предвиденото в посочената директива, като се позове срещу въпросната държава членка пряко на общностното законодателство, за да получи гаранциите, които същата е трябвало да ѝ предостави?